

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozhodl dne **29. listopadu 2011** v hlavním líčení v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Kučery a přísedících JUDr. Jany Čunátové a Ing. Hany Kozákové v trestní věci obžalovaného , nar. v , bez zaměstnání, trvale bytem , okres , adresa k doručování: , okres , t.č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR v Českých Budějovicích, **t a k t o :**

Obžalovaný

nar. , bez zaměstnání, trvale bytem , okres , adresa k doručování: , okres , t.č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR v Českých Budějovicích,

je v i n e n , ž e

dne 24.05.2011 v době mezi 15:30 a 15:50 hod. v obci , okres Tábor, v objektu místního zemědělského družstva po předchozím konfliktu, vyprovokovaném obžalovaným z důvodů výhrad vůči poškozenému, v úmyslu usmrtit, napadl poškozeného , nar.

, státního příslušníka , tak, že loveckým nožem s délkou čepelí více jak 15 cm nejprve ohrožoval poškozeného máváním nože v oblasti krku, což se poškozenému podařilo vykrýt, následně se znovu rozpráhl a poškozeného bodl do hrudníku vpravo nad úroveň prsu, kdy rána směřovala do podpaždí; poškozený utrpěl bodnořeznou ránu vpředu na hrudníku vpravo nahoře délky asi 3 cm prakticky vodorovného průběhu s bodným kanálkem pronikajícím prsním svalem do pravého podpaždí s poraněním větve pravé podklíčkové tepny a poraněním pravé podpažní žíly a rozsáhlým prokrvácením okolních měkkých tkání, odtržením kůže od podkoží a proniknutím vzduchu do měkkých tkání hrudní stěny i mezihrudí, tedy těžké poranění podpažní žíly a větve podklíčkové tepny, kdy bez včasné specializované chirurgické pomoci hrozila smrt vykrvácením, poškozený byl bezprostředně po útoku hospitalizován v Nemocnici České Budějovice a operován,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil, jehož se dopustil v úmyslu čin spáchat, avšak k dokonání činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný k výkonu trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty a to loveckého nože o délce 267 mm s výrazně perforovanou čepelí o délce 155 mm, upevněné v dřevěných stěnkách pomocí dvou nýtů z lesklého kovu.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaný zavazuje povinností **nahradit škodu poškozeným a to:**

, nar. , státnímu příslušníku , trvale bytem
, adresa pro doručování:
, ve výši **22.200,- Kč,**

- Slavii – pojišťovně, a.s. – Revoluční 1, 110 00 Praha 1, ve výši **113.474,- Kč,**

Odůvodnění:

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře projednal ve dnech 28. až 29.11.2011 v hlavním líčení obžalobu státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích - pobočky v Táboře ze dne 22.08.2011, sp. zn. _____, která obžalovaného _____ vinila ze spáchání pokusu zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1 tr. zákoníku. V hlavním líčení osobně vyslechl obžalovaného, svědka a poškozeného _____ a svědka _____. Přečetl protokoly o výpovědích svědků _____ a _____. Dále přečetl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, soudního lékařství, psychiatrie a psychologie a listinné materiály, jako je protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, fotodokumentaci zranění poškozeného, lékařské zprávy, protokoly o vyšetřovacích pokusech včetně fotodokumentace, odborná vyjádření, protokoly o vydání věci s fotodokumentací, osobní výkazy obžalovaného a jako volnou přílohu konstatoval lovecký nůž.

Obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení potvrdil, že rozhodného dne pracoval na stavbě v obci _____ pro podnikatele _____. A to s další osobou jménem _____, přičemž se jednalo o občana _____ národnosti. Na stavbě, kde prováděli zednické úpravy na místním kravíně, byl v podstatě celý den, přičemž během dne vypil nějaké pivo a konzumoval také vodku.

Z dřívější doby znal ze stavby také poškozeného, s nímž si příliš „nepadl do oka“, protože ten jej v minulosti šikanoval ukládáním pokynů, k čemuž podle jeho přesvědčení nebyl oprávněn. Vyvrcholilo to rozhodného dne, tedy 24.05.2011, kdy v odpoledních hodinách poškozený přijel _____, vozidlem _____. Podle pana _____ měli do vozidla dát nářadí, přičemž poškozený jim v tom nepomáhal a šel si sednout do vozidla. Zloba na jmenovaného v té chvíli vyvrcholila a začal na něj křičet. Bylo to v době, kdy poškozený seděl v autě a on stál ve vchodových vratech do kravína. Na jmenovaného křičel, že mu „rozbije hubu“. Poškozený reagoval se slovy, ať to jde zkusit. Načež on nemeškal a šel ze zadu k autu, v němž seděl poškozený. Ten se vydal podél auta zepředu proti němu a setkali se v zadní části auta u pravého rohu. Tam do sebe začali strkat, přičemž poškozený jej nečekaně kopl do rozkroku. Protože ho to bolelo, předklonil se, chytil si levou rukou podbřišek a z pouzdra vyjmul pravou rukou nůž, který měl umístěný v pouzdře na ledvince. Jednalo se o lovecký nůž, který s sebou normálně nosil. Nožem začal před sebou šermovat a vzápětí na to jej poškozený opětovně kopl, ale tentokrát pouze do stehna, což nebylo tak bolestivé. Opakovaně se předklonil, načež poškozený jej kopl do levého ucha. I to jej bolelo. Přitom se jakoby roztočil a během této otočky si přetočil nůž držený v ruce ostřím směrem podél předloktí, přitom se nůž odklonil od ruky. Po přetočení nože se ohnal dozadu a pak už pouze cítil zásah, tedy zapíchnutí nože do poškozeného. Jakmile to ucítil, nůž okamžitě vytáhl, načež poškozený se chytil za ránu. Následně se poškozený otočil k němu zády a šel směrem do kravína. Tam se o něj postaral _____, který zavolal záchranku. Rovněž přijela policie, která si jej vzala.

U hlavního líčení v podstatě potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení. Nad její rámeček uvedl, že od dveří vrat do kravína k vozidlu, kde byl poškozený _____, šel proto, že byl na něj naštvaný, přičemž nůž z pouzdra na místě vyjmul proto, aby se mohl případným útokům _____ bránit. Současně ovšem uvedl, že jemu nebránilo nic, aby z místa

konfliktu odešel ovšem po druhém kopnutí jeho osoby mělo vše poměrně rychlý spád. Pokud jej poškozený kopl do ucha, pak se jednalo o bolestivý úder, v jehož důsledku jej ještě druhý den bolela hlava.

Byť u hlavního líčení se nechtěl přímo vyjádřit k otázce, zda jeho rotace po úderu poškozeným byla koordinovaná a zda přetočení nože, který držel v pravé ruce, bylo vědomé, přesto řekl, že jeho otočení nebylo nikterak vrávoravé, byla z něho zjevná jistota v otáčení, včetně přetáčení nože v pravé ruce a jeho uvedení do polohy ve výši prsou poškozeného vnímal. V této době se nacházel v mírném předklonu. Poté, co nůž bodnul do poškozeného, tento z těla poškozeného vyjmul, vložil do pouzdra na nůž a nedaleko si sedl na bobek v podstatě čekal, co bude.

Co se týče výpovědi poškozených *1*, ten ve své výpovědi potvrdil, že pracuje pro firmu *2* a v rámci těchto prací se seznámil i s obžalovaným. Není si vědom žádného konfliktu mezi nimi dvěma. Rozhodného dne v odpoledních hodinách přijel autem s *3* do objektu kravína do *4*, kde se prováděly zednické práce. Přijeli tam proto, aby se do auta naložilo nářadí používané na stavbě pro potřeby prací následujícího dne. Po příjezdu auto zaparkovali před vchodem do kravína, přičemž *5* odešel přes kravín na druhou stranu. Sám měl snahu naložit potřebné nářadí do vozidla, v čemž mu obžalovaný chtěl zabránit. Nechal tedy nářadí sbalit samotným obžalovaným a přítomným *6*. Poté, co jej sbalili, šel do vozidla, kde si připravoval svoje věci na přední sedačce spolujezdce. V tom zaslechl, jak směrem k němu obžalovaný z vrat do kravína něco křičí. Mávnul na něj rukou, že nerozumí, načež obžalovaný přišel zepředu vozidla a v tuto chvíli již držel za rukojeť nůž v pravé ruce špičkou čepele k lokti, ostřím k ruce. Na to mu řekl: „Vem si svého prcka“, nebo tak nějak, „a pojď za roh“. Má za to, že obžalovaný měl na mysli jeho zavírací nůž, který u něj viděl při používání. Protože tento návrh neakceptoval, obžalovaný mu adresoval další nadávky. Snažil se ho uklidnit, ale zlost v obžalovaném stále narůstala, přičemž nakročoval směrem k němu. Když se obžalovaný dostal bezprostředně do jeho blízkosti, tak ho odstrčil do prsou. Stále mu nadával a nůž držel shodně jako na samém začátku, kdy jej u něj poprvé spatřil. V této chvíli již byli v zadní části vozidla. On stál levým bokem k autu a obžalovaný proti němu pravým bokem. Náhle se obžalovaný s nožem, který držel v ruce, rozmáchl z pravé strany na levou a tupou stranou nože mu přejel přes krk. Sám nůž ucítil na krku. Ve snaze se noží vyhnout se zaklonil a začal se bránit nohou tak, že špičkou levé nohy obžalovaného od sebe odstrčil. Má za to, že jej odstrčil v oblasti břicha. Na to jej pravou rukou udeřil do obličeje, ale neví, zda otevřenou pěstí nebo dlaní. Ihned po této ráně obžalovaný napřáhl ruku s nožem a bodl jej do pravé strany hrudníku. Nůž z hrudníku okamžitě vytáhl a jemu z rány začala stékat krev. Proto běžel za *7* dovnitř kravína, který mu poskytl první pomoc a zavolal záchranku a policii. Nakonec jej vrtulník přepravil do nemocnice, kde byl hospitalizován do pátku 03.06.2011.

Svědék *8* potvrdil ve své výpovědi, že obžalovaný *9*, jakož i poškozený *10*, pracovali pro jeho firmu. Rozhodného dne obžalovaný *11* se podílel na opravě výkrmny býků v obci *12*. Během dne na místě výkonu práce byl přibližně po 10. hodině a tehdy ucítil z obžalovaného alkohol. Řekl mu, pokud chce konzumovat alkoholické nápoje, aby odešel. Na místo se vrátil opět po 15. hodině společně s poškozeným. Přijeli tam dodávkou a vozidlo zaparkovali před vchodem do kravína. Sám se odebral přes

kravín na druhou stranu za další firmou, která se rovněž podílela na opravě díla. Krátce poté, co se vracel zpět, přiběhl z bočních dveří poškozený, který se držel za prsa a volal na něj. Když dal ruku dolů z prsou, viděl, jak z nich vychrstla krev. Triko měl celé zakrvácené a volal o pomoc. Ptal se ho, co dělal a on mu řekl, že jej bodnul. Komunikoval s dispečerkou záchranné služby prostřednictvím telefonu, která mu řekla, jakým způsobem má poškozenému poskytnout první pomoc. Veškerou pomoc, kterou mu poskytoval, konzultoval prostřednictvím telefonu s dispečerkou. Poškozeného odvedl na betonovou podestu vedle kravína, kde si lehl a on mu začal přikládat obvazy na ránu. Následně dostal pokyn, aby poškozeného dal do polosedu a držel mu ránu. Po příjezdu záchranky poškozeného předal lékařům, kteří se o něj začali starat. Ti se poškozeného také ptali, jak se mu to stalo a když jim řekl, že od nože, tak lékaři nůž začali hledat. Proto zavolal obžalovaného a dotazoval se jej, kde je nůž. Obžalovaný v té době stál nebo klečel ve vchodu do kravína a kouřil. Nato šel k tašce, kterou měl položenou u zdi kravína a přinesl nůž v pouzdře a předal ho lékařům.

Svědkyňě ..... vypomáhá v jídelně v obci ..... v areálu zemědělského družstva, kde se vydávají obědy. Inkriminovaného dne, podle její výpovědi, obžalovaný ..... přišel do jídelny kolem 11:30 hodin a zdržel se v ní asi čtvrt hodiny. Během této doby se najedl. Bylo na něm vidět, že je pod vlivem alkoholu.

Dále jej kolem 15:15 hod. spatřila v prodejně potravin, kam přišla za svojí kamarádkou ..... tam přišel s igelitkou a kupoval si 6 nebo 7 piv. Jedno pivo vypil před prodejnou a odešel. Pripadal jí opilý jako v dopoledních hodinách. Jinak se choval slušně. Jiný alkohol si nekupoval. V podstatě každý den kupoval v prodejně pivo a to vždy kolem 8. hodiny a odpoledne kolem 15. hodiny.

Svědkyňě ..... je majitelkou prodejny potravin v ..... Ví, že obžalovaný pracoval v zemědělském družstvu, kde něco opravovali. Dne 24.05.2011 přišel do prodejny kolem 9. hodiny a koupil si 6 piv. Z toho jedno pivo vypil na místě. Odpoledne kolem 15. hodiny koupil stejné množství piva. Rovněž odpoledne vypil jedno pivo před prodejnou. V odpoledních hodinách z něj byl cítit alkohol, ale není si vědoma, že by jí připadal opilý. Rovněž agresivní nebyl. Takto jednal každý den. Nevzpomíná si, že by kupoval tvrdý alkohol, ten kupovali

Svědkyňě ..... vypomáhá v jídelně Zemědělského družstva ..... při vydávání obědů. Pokud jde o obžalovaného ..... považuje jej za bezproblémovou osobu. Nevzpomíná si, že by do jídelny chodil opilý. Nepamatuje si, že by s ním byly jakékoli problémy.

Svěděk ..... byl v rozhodné době zaměstnancem u firmy ..... Dne 24.05.2011 jej ..... přivezl s obžalovaným do obce ..... , kde pracovali na opravě kravína. Pan ..... se tam zastavil mezi 12. a 13. hodinou a protože cítil z obžalovaného ..... alkohol, vyhodil jej z práce. Řekl mu: „Stando, dnes už nepracuješ, jdi domů“. Obžalovaný neodešel, ale chodil okolo.

Před 17. hodinou opětovně přijel na místo ..... a s ním seděl v autě ..... Přijeli dodávkou a vozidlo zaparkovali před vchodem do kravína. Pan

vystoupil z auta a šel k němu a řekl mu, aby sbalil nářadí a odnesl je do auta. Nářadí začal postupně odnášet a v jedné chvíli, když byl v zadní části auta, tak potkal zmíněného , který si držel hrudník a tekla mu krev. Zeptal se ho, co se stalo a on mu řekl, že ho píchl nožem. v té době stál u dveří spolujezdce a v ruce držel nůž. Nic na to neřikal. Zavolali proto a ten se začal věnovat poškozenému. Byla zavolána záchranka, přijela policie a také vrtulník, který přepravil do nemocnice.

Pokud jde o obžalovaného, tak jej viděl před obědem pít pivo, ale opilý se mu nezdál. K samotnému útoku obžalovaného na poškozeného se nemohl vyjádřit, neboť tuto událost neviděl. Že by jmenovaní měli mezi sebou nějaké jiné konflikty dříve, to mu známo není. Nikdy si jeden na druhého nestěžovali.

K dispozici měl krajský soud protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, z něhož se podává, že předmětem ohledání je místo před rozestavěným objektem kravína v obci v areálu Zemědělského družstva . V rámci protokolu o ohledání místa činu pak je větší pozornost věnována konkrétně rozestavěnému kravínu a prostoru před hlavními vstupními vraty do tohoto kravína, kde se nachází vybetonovaná plocha, na které je zaparkováno podélně před vjezdovými vraty motorové vozidlo IVECO bílé barvy dodávkového typu s otevřenými dveřmi u spolujezdce.

V prostoru zadních dvoudílných dveří, které jsou zavřeny z pravé i z levé strany na zemi jsou patrné krevní stopy masivního charakteru, které zachyceny i na kovovém stupátku levého křídla zadních dveří a plastovém nárazníku pod levým zadním světlem. Stopa krevních stříkanců pak směřuje od vozidla směrem do hlavního čelního vchodu kravína a bočními dveřmi na betonovou podestu, na které téměř na samém konci se nachází rozsáhlé krevní stopy včetně krevních stop na stěně kravína. Jedná se o místo, kde poškozenému byla podle výpovědi svědka poskytována první pomoc do příjezdu záchranné služby.

K dispozici je protokol o orientačním vyšetření krve na alkohol pomocí přístroje ALCOTEST 7410, podle něhož měl obžalovaný dne 24.05.2011 v 18:29 hod., resp. 18:45 hod. 1,98 ‰, resp. 2,26 ‰ alkoholu v krvi.

Ve věci byly provedeny vyšetřovací pokusy, jeden s poškozeným a druhý s obžalovaným . Pokud jde o poškozeného , ten v rámci vyšetřovacího pokusu, který je zadokumentován i fotograficky, v podstatě shodně jako v přípravném řízení popsal, za jakých okolností se obžalovaný objevil na pravé straně vozidla, kde se nacházel on a jakým způsobem gradoval jejich vzájemný konflikt. Především zdůraznil, že pokud obžalovaného poprvé vedle vozidla spatřil, měl již obžalovaný nůž v pravé ruce. Nůž držel za držadlo, čepelí podél paže, špičkou směrem k lokti. Ostří bylo otočeno k ruce. Před obžalovaným postupoval postupně dozadu podél vozidla k zadní části až na úroveň zadních světel. Obžalovaný proti němu vyskočil, máchl proti němu nožem proti krku, on cítil nůž na krku při vlastním záklonu. Obžalovaného se snažil odstrčit nohou a uhodit jej rukou někam do obličeje. Mohlo to být otevřenou dlaní nebo pěstí. Kam přesně jej udeřil, neví. V té chvíli stáli čelem proti sobě a jej tím nožem bodl do hrudníku. Přesně si to nepamatuje. Registroval hlavně až ten nůž v hrudníku. Figurant pak podle pokynů poškozeného na fotodokumentaci naznačuje bodnutí do pravé strany hrudníku poškozeného ve směru shora dolů. Vše je náležité

zachyceno na fotodokumentaci. V hlavním líčení se poškozený vyjadřoval k průběhu vyšetřovacího pokusu i ke způsobu napadení jeho osoby obžalovaným. Uvedl, že neviděl, jakým způsobem jej obžalovaný bodnul do hrudníku. Pouze zaznamenal pohyb nože a nůž ve svém hrudníku. Pokud v rámci vyšetřovacího pokusu měl figurant naznačit způsob bodnutí podle jeho pokynů, pak uvedl, že to v podstatě vyplynulo ze situace. On sám fakticky samotné bodnutí neviděl. Dále dodal, že v daném okamžiku s obžalovaným stáli proti sobě, ovšem byli v jistém pohybu, přičemž má za to, že on byl zakloněn.

Co se týče vyšetřovacího pokusu s obžalovaným , ten setrval na své výpovědi z přípravného řízení a zejména pak opakoval, že poté, co jej poškozený v době, kdy on byl předkloněn, kopl pravou nohou do jeho levého ucha, dostal se jakoby do rotace a při otáčení si přendal nůž v ruce přibližně ve fázi, kdy se proti poškozenému nacházel zády, uchopil nůž tak, že jej držel malíkovou hranou dlaně směrem k čepeli a palec se dotýkal prstů. Poté už ucítil jenom tlak při dotyku a nůž vytáhl. Poškozeného neviděl až do chvíle, když ucítil bodnutí. Kam poškozeného bodnul, také neviděl.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, vyplývá, že hladina alkoholu v krvi obžalovaného dne 24.05.2011 kolem 15:30 hodin byla v rozmezí 1,82 až 2,06 g/kg a v 15:50 hodin v rozmezí 1,92 až 2,19 g/kg.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalec na základě zdravotní dokumentace, lékařských zpráv a podkladů ze spisového materiálu, zejména výpovědi obžalovaného a poškozeného včetně vyšetřovacích pokusů konstatoval, že poškozený utrpěl rozhodného dne bodnořeznou ránu vpředu na hrudníku vpravo nahoře délky asi 3 cm prakticky vodorovného průběhu, bodný kanál pronikal prsním svalstvem do pravého podpaží s poraněním větve pravé podklíčkové tepny a poraněním pravé podpažní žíly, rozsáhlým prokrvácením okolních měkkých tkání, odtržení kůže od podkoží a proniknutí vzduchu do měkkých tkání hrudní stěny i mezihrudí.

Takovéto poranění je ze soudnělékařského hlediska považováno za těžké pro poškození důležitého orgánu – podpažní žíly a větve podklíčkové tepny. Pokud by při takovémto poranění nebylo poskytnuto včasné specializované chirurgické pomoci, hrozila by smrt vykrvácením.

Zranění bylo způsobeno bodnořezným nástrojem typu nože, kterým dost dobře mohl být i předložený nůž. Špička nože působila proti povrchu těla ve směru zepředu dozadu, zleva doprava a zdola nahoru z pohledu poškozeného. Útok byl veden nejméně střední silou, která je potřebná k proniknutí kůží. Způsobené zranění poškozeného omezuje v obvyklém způsobu života po dobu 3 až 4 týdnů, přičemž toto omezení spočívá především v bolestivosti a nemožnosti používat pravou horní končetinu k běžným úkonům.

Pokud jde o způsob vzniku zjištěného poranění, pak podle znalce žádná z alternativ popsaná ve vyšetřovacím pokusu a výpovědích obžalovaného a poškozeného neodpovídá směru bodného kanálu.

Znalec byl ke znaleckému posudku vyslechnut u hlavního líčení. Během výslechu byla znalci předložena fotodokumentace z vyšetřovacích pokusů. Dále byla znalci předestřena

zejména výpověď poškozeného z hlavního líčení, kde se vyjádřil k určitému pohybu obou účastníků konfliktu v době, kdy mělo dojít k bodnutí nože do jeho těla obžalovaným, kde uvádí, že neviděl způsob uchopení nože obžalovaným v době bodnutí s tím, že viděl pouze máchnutí nože a nůž zaznamenal až ve chvíli, kdy byl bodnut do jeho těla.

K tomu znalec uvedl, že pokud by vzal za základ, že oba aktéři stáli proti sobě a útočník měl nůž v pravé ruce a držel ho klasickým způsobem, tedy čepelí vyčnívající od malíkové hrany ruky, a vedl útok klasickým způsobem, tak by bylo možné směr této rány vysvětlit jedinečně tak, že poškozený se výrazně zaklonil a v momentě vedení rány, tzn. jakoby před ránou, uhýbal. Více se k tomu je možné těžko vyjádřit vzhledem k tomu, že skutečně z jedné rány vzájemné postavení nelze jednoznačně stanovit a to proto, že nejlépe této ráně odpovídalo držení nože, pokud stáli tváří v tvář, v levé ruce. Jestliže stáli tváří v tvář, útočník držel nůž v pravé ruce a vedl útok klasickým způsobem, tak mohla tato rána vzniknout za okolností, že poškozený se výrazně zaklonil.

Ve věci byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, přičemž z něho vyplývá, že posuzovaný v době spáchání trestného činu netrpěl žádnou závažnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Byla u něj rozpoznána smíšená porucha osobnosti s rysy disociálními a impulsivními a závislostí na alkoholu. V době spáchání trestného činu byla u obžalovaného zjištěna středně těžká intoxikace. Ta zapříčinila, že schopnosti posuzovaného rozpoznat své jednání a své jednání ovládat byly sníženy. V obou případech se jednalo o snížení nepodstatné. Posuzovaný je schopen chápat smysl trestního řízení.

Pravděpodobná prognóza dalšího vývoje osobnosti posuzovaného ve vztahu proti společenským jednáním je z psychiatrického hlediska nejistá. Pokud by se obžalovaný vystříhal požívání alkoholických nápojů, nelze považovat jeho pobyt na svobodě za nebezpečný. Tento stav je problematicky dosažitelný právě s ohledem na závislost obžalovaného na alkoholu. Proto nutno hodnotit pobyt posuzovaného na svobodě za rizikový. Jelikož se doposud nepodrobil žádné protialkoholní léčbě, pak její absolvování v ústavní formě považuje za vhodné. Jinak jmenovaný není jedincem s chorobně podmíněnou agresivitou. Nad rámec znaleckého posudku znalec v hlavním líčení vyloučil, že by alkohol představoval spouštěcí mechanismus při páchaní trestné činnosti obžalovaného. Obžalovaný je v podstatě na konzumaci alkoholu zvyklý a s touto hladinou alkoholu může v podstatě pracovat. U obžalovaného se jedná o konečné stadium závislosti, kde vlastními silami posuzovaný není schopen alkohol přestat pít. Pokud mu bude pomoheno protialkoholní léčbou a bude-li k ní motivovaný, mohlo by to mít alespoň částečný úspěch, ale příliš v úspěšnost protialkoholní léčby v tomto případě nevěří.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací klinické psychologie, potvrdil, že vyšetření zkoumaného svědčí pro to, že ten mohl v době páchaní skutku vnímat fakta. Nebylo u něj zjištěno snížení obecné schopnosti posuzovaného objektivně reprodukovat prožívané události z hlediska zjištění úrovně rozumových a paměťových schopností. Nebylo zjištěno, že by motivace jednání posuzovaného, z něhož je viněn a které doznává, byla chorobná, tzn., že by posuzovaný jednal přímo pod vlivem duševní poruchy ve vlastním slova smyslu. Jím spáchaný čin vycházel z interpersonálního konfliktu mezi ním a poškozeným. Násilné jednání bylo afektivně podmíněné. Podstatným způsobem se uplatňují nepřizpůsobivé povahové vlastnosti posuzovaného – impulzivita, snížená frustrační tolerance a dále se projevila averze

vůči poškozenému vzhledem k jeho chování, věku a národnosti. Agresivní jednání bylo usnadněno vlivem intoxikace alkoholem v míře středně těžké opilosti. Vzhledem k postavení obžalovaného v trestním řízení pak nelze vyloučit, že jeho výpovědi mohou být účelové, ovšem znalecky se neprokázal sklon obžalovaného k chorobné lhavosti. Pokud jde o osobnost posuzovaného, byly u něj zjištěny rysy disociální a emočně nestabilní – impulzivní. Byly u něj zjištěny znaky typické pro osobu soustavně konzumující alkohol nebo psychoaktivní látky.

V důsledku dlouhodobého soustavného užívání alkoholu jsou u něj patrné změny osobnosti – deprivace osobnosti. V sociálním kontextu se u něj objevuje nepřizpůsobivé chování. To nezdědka vede k interpersonálním konfliktům. Má sklon externalizovat vinu a odpovědnost s tím, že příčinou jeho problémů jsou druzí. Pod vlivem větší zátěže ztrácí kontrolu. Naproti tomu ovšem není jedincem s chorobně zvýšenou agresivitou.

Za skutečnosti snižující pravděpodobnost úspěšnosti resocializace lze považovat přítomnost poruchy osobnosti zahrnující mj. disociální rysy, závislost na alkoholu, absence psychosociálního zázemí, předchozí trestná činnost, věk a rezignace na jakoukoli životní perspektivu. Přes tyto negativní faktory by bylo ale ještě předčasné možnost resocializace zcela vyloučit.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetiky, byly posuzovány především krevní stopy, přičemž genetickým zkoumáním byl u nich zjištěn genetický profil, který se shoduje s individuální identifikací genetického profilu srovnávacího materiálu označeného ,

Pokud jde o zjištěný genetický profil ze zajištěných vzorků, zejména z oblečení obžalovaného, pak ten byl shodný s genetickým profilem stanoveným ze srovnávacího materiálu označeného „obžalovaný“ .

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví mechanoskopie, stojí za zmínku posouzení předloženého loveckého nože, jehož celková délka je 267 mm, nůž má výrazně perforovanou čepel o délce 155 mm upevněnou v dřevěných stěnkách pomocí dvou nýtů z lesklého kovu. Výška čepele je maximálně 30 mm a tloušťka čepele je maximálně 1,9 mm.

Z opisu evidence rejstříku trestů se podává, že obžalovaný . byl v minulosti celkem 6krát soudně trestán, z toho nemá zahlazena poslední dvě odsouzení z roku 1999 a 2004, obě pro odsouzení pro tr. čin neplnění vyživovací povinnosti podle § 213 odst. 1 tr. zákona. V obou případech mu byly uloženy krátkodobé nepodmíněné tresty odnětí svobody, které vykonal.

Na podkladě shora uvedených důkazů krajský soud zjistil následující průběh skutkového děje. Obžalovaný je osobou, která v podstatě žije sama v obci . Oddává se nadměrnému pití alkoholických nápojů a prostředky k vlastní obživě získává příležitostně především brigádnickou činností. V rozhodné době byl krátkodobě zaměstnán u firmy , který jej dne 24.05.2011 odvezl do obce ; kde obžalovaný pracoval s další osobou ukrajinské národnosti, , na opravě kravína v místním zemědělském družstvu. V 09:00 hodin obžalovaný odešel do místní prodejny, kde nakoupil

celkem 6 desetistupňových piv, z nichž jedno na místě vypil. Již v té době přítomní pozorovali jistý stupeň opilosti u obžalovaného. Kolem 11. hodiny obžalovaný poobědval v jídelně družstva a odpoledne přibližně v 15. hodin opětovně odešel do místní prodejny, kde nakoupil 6 piv a jedno z nich vypil na místě. Během dne obžalovaný konzumoval rovněž nezjištěné množství vodky.

Obžalovaný v rámci výkonu práce u firmy _____ se dostal do kontaktu rovněž s poškozeným _____, přičemž vůči němu měl jisté výhrady, neboť podle jeho názoru poškozený si osvojoval jistá práva vedoucího pracovníka, která mu nepatřila, když údajně obžalovanému ukládal plnění jistých pokynů.

Dne 24.05.2011 v době kolem 15:30 hod. do objektu místního zemědělského družstva přijel majitel firmy _____ společně s _____. V této době se obžalovaný nacházel ve stavu středně těžké opilosti, když v důsledku jeho předchozí konzumace alkoholu měl v krvi minimálně 1,82 g/kg alkoholu. Majitel firmy požádal obžalovaného, aby do zaparkovaného vozidla naložil nářadí, se kterým pracoval přes den. Následně odešel přes kravín za další skupinou pracovníků. Obžalovaný se v daném okamžiku nacházel ve dveřích kravína _____ spatřil v dodávkovém vozidle. Nelíbilo se mu, že ten se nepodílí na úklidu nářadí, proto začal na poškozeného pokřikovat. Poškozený obžalovanému nerozuměl, což obžalovaného popudilo natolik, že odešel k zaparkovanému vozidlu si věc „vyříkat“. Cestou k vozidlu vyjmul z pouzdra, které měl za pasem, nůž, zjevně s cílem jej použít proti poškozenému. K vozidlu přistoupil ze zadní pravé strany a napadl poškozeného _____, nar. _____, státního příslušníka _____, tak, že loveckým nožem s délkou čepele více jak 15 cm jej nejprve ohrožoval máváním nože proti jeho tělu a poté v oblasti krku, což se poškozenému podařilo vykrýt odražením obžalovaného pomocí nohy, obžalovaný ve svém útoku vůči poškozenému nadále pokračoval a ve chvíli, kdy se oba jmenovaní dostali do prostoru zadní části vozidla, při postavení proti sobě, obžalovaný uchopil nůž pravou rukou za rukojeť ostřím proti tělu poškozeného v ose ruky a silou střední intenzity při jejich vzájemném pohybu a záklonu poškozeného toho bodl do hrudníku vpravo nad úroveň prsu při směřování rány do podpaždí; poškozený tímto útokem utrpěl bodnořeznou ránu vpředu na hrudníku vpravo nahoře délky asi 3 cm prakticky vodorovného průběhu, bodný kanál pronikající prsním svalem do pravého podpaždí s poraněním větve pravé podklíčkové tepny a poraněním pravé podpažní žíly, rozsáhlým prokrvácením okolních měkkých tkání, odtržením kůže od podkoží a proniknutím vzduchu do měkkých tkání hrudní stěny i mezihrudí, tedy těžké poranění podpažní žíly a větve podklíčkové tepny, kdy bez včasné specializované chirurgické pomoci hrozila smrt vykrvácením, poškozený byl bezprostředně po útoku hospitalizován v Nemocnici České Budějovice a operován.

Tento skutkový děj podle přesvědčení soudu je provedeným dokazováním dostatečně objasněn. Z výpovědi obžalovaného i poškozeného není zásadního sporu o tom, že mezi oběma aktéry došlo rozhodného dne v danou dobu ke konfliktu a to konfliktu, který vyprovokoval sám obžalovaný. Obžalovaný sám ve své výpovědi potvrdil, že měl jisté výhrady vůči poškozenému _____, přičemž daného dne tyto výhrady vyvrcholily a byl to on, kdo přišel k dodávkovému vozidlu za _____ si uvedené vyřídit. Zjištěný stav opilosti obžalovaného byl zjištěn vyšetřením jeho krve na alkohol. Není rovněž sporu mezi poškozeným a obžalovaným, že to byl obžalovaný, kdo započal s fyzickými útoky vůči poškozenému.

Obžalovaný sice popírá, že by se k vozidlu dostavil již s vyjmutým nožem z pouzdra, ovšem v tomto směru krajský soud, jak ještě bude níže uvedeno, jeho tvrzení neuvěřil, když za pravdivou výpověď považuje výpověď poškozeného, který jednoznačně potvrdil, že již v době, kdy obžalovaný přišel k vozidlu, držel nůž v pravé ruce. Již v této chvíli měl obžalovaný v úmyslu použít nože vůči poškozenému, což dokládá výpověď poškozeného o výzvě obžalovaného, aby si poškozený vzal svého „prcka“, maje na mysli nůž poškozeného, a aby šel za obžalovaným.

Taktéž není sporu mezi výpovědi obžalovaného a poškozeného, že to byl obžalovaný, kdo se dopouštěl ataků vůči poškozenému za použití zmíněného nože. Pokud poškozený vedl jakýkoli aktivní útok vůči obžalovanému, pak tomu bylo v podstatě z důvodů jistých obranných mechanismů proti ataku obžalovaného. Ostatně sám obžalovaný ve své výpovědi u hlavního líčení potvrdil, že mu nic nebránilo, aby z místa konfliktu kdykoliv odešel. Jeho tvrzení o obavě z možného útoku poškozeného je pouhou snahou zmírnit neomluvitelnost napadání poškozeného. Jakékoli obranné reflexy ze strany poškozené byly pouhou jeho reakcí na jednání útočnicka pouze za použití nohou, či ruky bez jakýchkoli následků na těle obžalovaného. V tomto směru soud své závěry opírá o lékařskou zprávu k prohlídce těla obžalovaného krátce po události.

Krajský soud zejména pak neuvěřil výpovědi obžalovaného, pokud popisuje způsob, jakým bodnul nožem poškozeného . Verze obžalovaného, že poté, co v době kdy se nacházel v předklonu, jej poškozený kopl nohou do levého ucha a on se dostal do rotace, během níž si přendal nůž v ruce a po otočce ucítil, že došlo k bodnutí, nůž okamžitě vytáhl, aniž by viděl samotného poškozeného a místo, kam jej bodnul. Zde je namístě říci, že verze obžalovaného je v zásadním rozporu se všemi provedenými důkazy. Především tvrzení obžalovaného je vyvráceno znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, jakož i samotnou výpovědí znalce u hlavního líčení, z níž jednoznačně vyplývá, že umístění bodné rány a průběh bodného kanálku zcela vylučuje, aby při vzájemném postoji obžalovaného a poškozeného v rámci tohoto konfliktu došlo způsobem popisovaným obžalovaným k bodnutí poškozeného. Především popisovaná otočka obžalovaným a držení nože by muselo zcela logicky vést k bodnutí, které by se nacházelo v jiné výši těla poškozeného, ale především by se jednalo o bodnutí, v důsledku kterého by bodný kanálek musel směřovat zprava doleva z pohledu postoje poškozeného. Přitom tento bodný kanálek měl zcela opačný průběh. Naproti tomu průběh bodného kanálku, tak jak byl zjištěn z lékařských zpráv a ze závěrů znaleckého posudku soudnělékařského, spíše odpovídá popis průběhu události poškozeným . Je pravdou, že ten původně při prověrce výpovědi, alespoň podle protokolu o prověrce výpovědi a fotodokumentace, figurantovi nastavil nůž do polohy, z které mělo dojít k bodnutí do jeho těla tak, že znalec i tuto variantu označil za nepravděpodobnou. K tomu je potřebné ovšem říci, že poškozený ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že si přesně nepamatuje, jakým způsobem došlo k bodnutí obžalovaného do jeho těla. Pouze upřesnil místo, kde k této události došlo a jejich vzájemné postavení. V podstatě shodně vypovídal i v rámci vyšetřovacího pokusu. Během něho zejména v části, v níž se k události vyjadřoval spontánně, zdůraznil, že si samotný průběh bodnutí nepamatuje. Přes takovýto zápis vzápětí nastavuje figurantovi polohu nože, jímž mělo dojít k bodnutí obžalovaným. Tento jistý rozpor pak u hlavního líčení podle přesvědčení krajského soudu náležitě vysvětlil a krajský soud nemá důvod jeho vysvětlení nevěřit. To ostatně odpovídá především jeho spontánním částem

výpovědí. Současně znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, připustil, že k situaci, jak ji poškozený u hlavního líčení popsal, ohledně okolností a způsobu bodnutí nože do jeho těla ze strany obžalovaného, mohlo skutečně dojít.

Zjištěný závěr soudu je podporován i dalšími důkazy. Ostatně lze konstatovat, že následek způsobený jednáním obžalovaného v podobě bodnutí byl pouhým vyústěním jistého pnutí ve vztahu obžalovaného k poškozenému. I příbraní znalci potvrdili, zejména znalec psycholog, že motivem jednání obžalovaného byly interpersonální vztahy se samotným poškozeným, což připustil i sám obžalovaný a odpovídal tomu i průběh konfliktu. Byl to obžalovaný, kdo celý konflikt vyvolal. Konflikt měl ze strany obžalovaného jistou gradující tendenci v závislosti na způsobu obrany poškozeného vůči útoku obžalovaného. Přitom od samého počátku obžalovaný k útoku používal nože a jeho útoky směřovaly vždy proti důležitým částem lidského těla, byť v samotném počátku svým způsobem představoval jisté naznačování. Ze strany obžalovaného byla od samého začátku konfliktu zřejmá jeho snaha použít nože vůči poškozenému. Ani obžalovaný ani poškozený ve svých výpovědích neuvádí, že by obžalovaný svůj příchod s nožem za poškozeným jakkoliv komentoval. Bezprostředně po příchodu poškozeného začal nožem ohrožovat. Zjevně tak jednání obžalovaného bylo důsledkem uvolnění jeho vnitřního napětí odvíjejícího se z interpersonálního konfliktu mezi ním a poškozeným bezprostředně ovlivněné jeho osobností, jakož i vlivem intoxikace alkoholem. Z průběhu konfliktu nevyplývala sebemenší snaha obžalovaného vyjádřit důvod napadení poškozeného.

K posouzení závažnosti způsobeného zranění poškozenému byl vypracován znalecký posudek soudnělékařský, se kterým se soud plně ztotožňuje.

Pokud jde o právní posouzení jednání obžalovaného, je namístě uvést následující rozhodná zjištění. Obžalovaný byl obžalobou státní zástupkyně krajského státního zastupitelství viněn ze spáchání pokusu zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 144 odst. 1 tr. zákoníku. V daném případě se jedná o úmyslný trestný čin. Zavinění ve formě úmyslu se tak musí vztahovat v podstatě na všechny skutečnosti, jež jsou znakem skutkové podstaty trestného činu. Aby bylo možno říci, že trestný čin je spáchán úmyslně ve smyslu § 15 odst. 1 tr. zákoníku, musí pachatel chtít způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo musí vědět, že takovým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, je s tím srozuměn.

Obžalovaný, pokud jde o bodnutí poškozeného nožem v rámci vzájemného konfliktu, jakýkoli úmysl popírá s tím, že k němu došlo v podstatě náhodně poté, co byl kopnut do hlavy poškozeným v rámci rotace těla kolem jeho osy. Jak již bylo shora konstatováno, krajský soud s touto verzí obžalovaného se v žádném případě neztotožnil. Především je nutné říci, že zmíněný konflikt, k němuž došlo rozhodného dne, vyvolal toliko sám obžalovaný . Byl to on, kdo přišel do prostoru zaparkovaného vozidla a konflikt s poškozeným vyvolal. Pokud jde o pohnutku obžalovaného, pak nejenom z výpovědi obžalovaného i poškozeného, ale zejména ze znaleckého posudku z klinické psychologie jednoznačně vyplývalo, že pohnutkou byly interpersonální vztahy mezi ním a samotným poškozeným. Obžalovaný se nechtěl smířit s tím, že poškozený mu podle jeho názoru vydává v rámci výkonu práce určité pokyny, ke kterým není z pohledu obžalovaného oprávněn. Tento svůj vnitřní rozpor se snažil obžalovaný vyřešit právě rozhodného dne poté, co poškozený

s majitelem stavební firmy, u níž byli zaměstnání, přijel na stavbu a podle obžalovaného obžalovanému nepomáhal v nakládání nářadí, jak měl. Bezpochyby svoji roli v rozhodování obžalovaného, jakým způsobem řešit tyto interpersonální vztahy, sehrálo i ovlivnění alkoholem, kdy se obžalovaný nacházel ve středně těžkém stupni opilosti. Není také pochyb o tom, že obžalovaný celý problém se rozhodl řešit za použití loveckého nože, který si vyjmul z pouzdra, které měl za pasem. Jak uvedl poškozený . . . již ve chvíli, kdy obžalovaný přišel za ním k zaparkované dodávce, tento nůž držel v ruce a dokonce poškozeného vyzval slovy „Vem si svého prcka“, maje na mysli nůž, který poškozený v některých případech užíval.

Obžalovaný tak od samého počátku celého konfliktu jednoznačně dával najevo, že k útokům vůči poškozenému bude používat zmíněného nože nemalých rozměrů, přičemž ve svých útocích vůči poškozenému pokračoval až do chvíle, kdy došlo k ukojení jeho potřeby – vyřešením sporů s poškozeným.

Samotné útoky nejdříve představovaly jisté šermování nožem proti tělu poškozeného, přičemž následoval jistý atak za použití nože vůči krku poškozeného a to v situaci, kdy poškozený vůči útočníkovi použil určité obranné mechanismy v podobě odstrčení nohou, případně úderem ruky do obličeje obžalovaného. Poté následovalo bodnutí nožem poškozeného obžalovaným silou střední intenzity vpředu do hrudníku vpravo nahoře s bodným kanálkem pronikajícím prsním svalem do pravého podpaží s poraněním větve pravé podklíčkové tepny a poraněním pravé podpažní žíly. Přitom žádný z útoků obžalovaného vůči poškozenému není možné označit za zmatený, nekoordinovaný či pouhé jakékoli ohánění nožem směrem k poškozenému. Naopak jednalo se o cílené a opakované útoky, kdy poslední útok byl zraňujícím a potencionálně smrtícím co do použitého nástroje a místa zásahu na těle poškozeného, kdy byl veden proti místům, kde jsou uloženy důležité orgány pro život člověka. Ostatně znaleckým posudkem soudnělékařským bylo samotné způsobené zranění označeno z hlediska soudnělékařského za těžké pro porušení důležitého orgánu – podpažní žíly a větve podklíčkové tepny. Takovéto zranění by v případě neposkytnutí včasné specializované chirurgické pomoci ohrozilo život poškozeného vykrvácením. Z provedených důkazů, zejména pak ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, pak nevyplývá, že by obžalovaný jednal ve stavu nepřičetnosti. Obžalovaný si tak nepochybně byl vědom, což sám ve své výpovědi u hlavního líčení také uvedl, že útok nožem vůči tělu jiného, pokud je veden do míst, kde se nachází orgány důležité pro život člověka, může vést ke smrtelnému poškození. Přes tuto vědomost obžalovaný ve svých útocích nadále pokračoval a v závěrečné fázi za situace, kdy v podstatě aktéři celého incidentu stáli proti sobě, byť vzhledem ke konfliktu se nacházeli jejich těla v jistém pohybu, obžalovaný vůči poškozenému zaútočil nožem proti hrudníku střední silou se zasažením důležitého orgánu, když ke smrti napadeného nedošlo pouze z důvodu poskytnutí včasné lékařské pomoci.

Za situace, kdy obžalovaný z malicherných důvodů vyvolal konflikt s poškozeným a v rámci tohoto konfliktu použil k útokům na poškozeného zcela vědomě vražedného nástroje v podobě loveckého nože, přičemž vražednou zbraní v závěru tohoto konfliktu vědomě směřoval na životně důležité tělesné partie lidského těla, pak zcela nepochybně věděl, že takovýmto útokem může usmrtit jiného a v případě, pokud by došlo ke smrti . . . , pak s tímto následkem musel být minimálně srozuměn. Byť sám obžalovaný spáchání úmyslného jednání nedoznává, pak ze shora uvedených objektivních

zjištění jednoznačně takovýto závěr vyplývá. Proto krajský soud obžalovaného uznal vinným zločinem vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a to ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když k dokonání činu nedošlo s ohledem na okolnosti nezávislé na vůli obžalovaného, neboť k záchraně života poškozeného došlo poskytnutím včasné lékařské pomoci.

Zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody od 10 do 18 let. Při stanovení výše trestu odnětí svobody, když jiný druh trestu nepřicházel u obžalovaného v úvahu, krajský soud především přihlédl k tomu, že obžalovaný se této trestné činnosti dopustil vůči zcela malicherných důvodů. Obžalovaný zaútočil na život a zdraví jiného, tedy toho nejcennějšího, co živý člověk má. Útok obžalovaného byl jeho svévolí vedený z důvodu nepodložené averze vůči poškozenému s jednoznačným cílem útok vůči poškozenému za použití nože dokončit, kdy jakákoli obrana poškozeného obžalovaného provokovala k dalším a dalším atakům. Svého útoku obžalovaný zanechal až ve chvíli, kdy dosáhl bodnutí poškozeného nožem, kterým došlo k zasažení důležitých orgánů pro lidský život. Ke zranění, které poškozenému způsobil, byl obžalovaný zcela lhostejný, neboť poškozený přes masivní krvácení v podstatě bezprostředně na místě činu musel jít hledat pomoc u jiných. Masivní krvácení pak bylo zcela zjevné nejenom na oděvu poškozeného, ale také na zemi v místech, kudy se poškozený pohyboval. Značně zakrvácené bylo i vozidlo, u kterého došlo ke konfliktu, v jeho zadní části, ať již na dveřích či nárazníku. Lhostejnost ke vzniklému zranění byla patrna z jednání obžalovaného až do chvíle, kdy se na místo dostavila policie, která obžalovaného zajistila. Zásadní lítost obžalovaný neprojevil nad spáchaným jednáním ani v jednacím síni, když případnou omluvu poškozenému učinil až na základě výzvy.

K samotné osobě obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný nemá stálé zaměstnání a živí se příležitostnými pracemi. Stejně tak jej nelze považovat za osobu bezúhonnou, neboť v minulosti byl vícekrát soudně trestán a v současné době nemá zahlazeny dvě odsouzení pro trestné činy neplnění vyživovací povinnosti podle § 213 odst. 1 tr. zákona. Je ovšem nutné říci, že se jedná o odsouzení staršího data. Jinak k osobě obžalovaného zásadní připomínky nejsou. Krajský soud při úvaze o trestu nemohl rovněž nevidět, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve stadiu pokusu, když k dokonání trestného činu nedošlo v podstatě nezávisle na vůli obžalovaného.

S ohledem na uvedená zjištění má krajský soud za to, když současně neshledal důvody pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod zákonnou dolní hranici trestní sazby, že trestem odnětí svobody, který odpovídá rozhodným podmínkám pro stanovení druhu a výše trestu, je trest odnětí svobody uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání 10 let.

Obžalovanému výkon trestu odnětí svobody uložil ve věznici se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c), odst. 3 tr. zákoníku, když má za to, že v případě obžalovaného, který není považován za příliš narušenou osobu. Pokud byl doposud ve výkonu trestu odnětí svobody, pak pouze pro krátkodobé tresty za trestnou činnost zcela jiné povahy. Je proto možno využít dobrodiní zákona upravující možnost zařazení obžalovaného k výkonu trestu odnětí svobody do mírnějšího typu věznice.

Zcela logickým vyústěním spáchané trestné činnosti obžalovaného je uložení trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty a to loveckého nože, který použil ke spáchání

trestné činnosti postupem podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Jak sám obžalovaný uvedl, jedná se o nůž, který je jeho vlastnictvím.

K trestnímu řízení se s požadavkem na náhradu škody připojila poškozená Slavie – pojišťovna, a.s., Revoluční 1, 110 00 Praha 1, s částkou ve výši 113.474,- Kč, která podle vyjádření pojišťovny byla vynaložena na zdravotní péči poškozeného v souvislosti s léčením zranění, které mu bylo způsobeno trestnou činností obžalovaného. Současně zdravotní pojišťovna doložila úhradu této částky příslušným zdravotním zařízením.

Protože požadavek této poškozené organizace soud shledal oprávněným, zavázal obžalovaného postupem podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinností nahradit Slavii – pojišťovně škodu v požadované výši.

K trestnímu řízení s požadavkem na náhradu škody se připojil také poškozený , který požadoval úhradu škody ve výši 22.200,- Kč představující bolestné způsobené trestným činem obžalovaného – což doložil jednotlivými položkami bolestného a lékařskou zprávou, z níž vyplývá, jaká poranění poškozenému byla způsobena.

Tento nárok poškozeného se odvíjí od ustanovení § 444 odst. 1 občanského zákoníku. Výše požadované náhrady je stanovena podrobněji vyhláškou č. 440/2001 Sb. a vypočítává se podle lékařského hodnocení počtem bodů. I v tomto směru krajský soud shledal požadovanou částku za oprávněnou a obžalovaného k její úhradě taktéž zavázal postupem podle § 228 odst. 1 tr. řádu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi dnů** od doručení jeho stejnopisu k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím tohoto soudu. Činí se tak ve trojím vyhotovení. Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku. Ve prospěch obžalovaných mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, manžel a druh. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch.

V Táboře dne 29.11.2011

JUDr. Zdeněk Kučera, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavčina Kršková

